

Nr 336.

Av herr **Flyg**, om livränta åt förre volontären vid Svea trängkår K. G. Larsson.

Den 30 okt. 1912 antogs efter vederbörlig läkareundersökning, nuvarande försäljaren Karl Gustav Larsson, såsom volontär vid Kungl. Svea Trängkår, då förlagd till Örebro.

Under en gymnastiklektion på våren 1913 råkade Larsson stuka vänster hand. Genom att skadan från början ej blev tillräckligt undersökt samt ordentligt behandlad utvecklades densamma så att Larsson i februari 1914 nödgades lämna tjänsten vid trängkåren. År 1915 måste armleden opereras, varigenom Larssons arbetsförmåga väsentligen nedsattes. Larsson ingick samma år till Riksförsäkringsanstalten med ansökan om ersättning, men på grund av att Trängkårens sjukjournaler ej gävo tillräckliga upplysningar om hur skadan från början uppstått avslogs hans framställning. Först i oktober 1930 återkom Larsson till Riksförsäkringsanstalten, men då nu mera än tio år förflutit sedan föregående framställning gjordes, ansågs Larsson ha förlorat rätt till talan. Larsson uttog då i april 1931 stämning vid Stockholms rådhusrätt å Kungl. Maj:t och Kronan med yrkande, att Kungl. Maj:t och Kronan måtte åläggas utgiva årlig livränta till Larsson räknat från den 15 oktober 1920 med det belopp vartill Larsson skulle vara berättigad enligt Kungl. Förordningen av den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militär-tjänstgöring. Så väl i Rådhusrätten som i Hovrätten dit målet senare gick för-
lorade Larsson.

Undertecknad som tagit del av alla i ifrågavarande fall tillgängliga handlingar, har därav funnit att Larssons anspråk på ersättning helt visst är fullt moraliskt berättigade. Den för honom tråkiga utveckling som fallet fått är helt beroende på att det från början ej sköts på ett tillfredsställande sätt. Då Larsson därtill är en skötsam man, som på allt sätt sökt sörja för sig själv samt för sin familj har jag ansett mig böra bringa fallet till riksdagens prövning. Någon vilja från Kungl. Maj:t och Kronan att undslippa utbetalning av här berörda medel förefinnes givetvis icke, utan är frågans nuvarande läge givetvis beroende enbart därpå att man i olika instanser enbart följt rent formalistiska synpunkter. Riksdagen däremot har möjlighet att taga ståndpunkt till saken som sådan.

Med denna motivering samt med hänvisning till att jag ämnar ställa av mig disponerat material i ärendet till vederbörande utskotts förfogande, får jag härmed hemställa:

att riksdagen måtte besluta att ålägga Kungl. Maj:t och Kronan att till Karl Gustav Larsson utgiva årlig livränta räk-

nat från den 15 okt. 1920 med det belopp vartill Larsson kan anses vara berättigad enligt Kungl. Förordningen av den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Stockholm den 22 januari 1936.

Nils Flyg.